

جوان حافظ قرآن محله قائم (عج)، بعد از موفقیتش در کنکور امسال، اهداف جدیدی برای خودش دارد

برنامه‌های قرآنی آقای مهندس

راه تجربه

حفظ کرده بودم که استادم برای ادامه تحصیل به قم رفت. با رفتن او که با شیوع کرونا هم زمان شد، از فضای حفظ فاصله گرفتم. اطرافیان مدام می پرسیدند چرا ادامه نمی دهم و خانواده هم تشویق می کردند که سه جزء باقی مانده را تمام کنم. یک روز با خودم فکر کردم چرا متوقف شدم؟ خیلی با خودم خلوت و فکر کردم. در نهایت فهمیدم انگیزه ام بیشتر برای دیده شدن بود، نه برای خودم.

علی تصمیم گرفت این بار مسیر حفظ را فقط برای خودش ادامه دهد. پس از سه سال وقفه، سال ۱۴۰۲ دوباره حفظ را آغاز کرد و سه جزء باقی مانده را طی یک سال به پایان رساند و دو سال هم برای تثبیت وقت گذاشت.

تربیت حافظان نسل جدید

بعد از تثبیت حفظ آیات قرآن، علی برای دریافت مدرک مربیگری اقدام کرد و مدرکش را از دارالتحقیق ابوطالب، زیر نظر آستان قدس رضوی گرفت. او مدتی کلاس های حفظ برای علاقه مندان برگزار می کرد، اما از سال گذشته به منظور آماده شدن برای کنکور، کلاس ها را متوقف کرد. حالا که در رشته مهندسی مکانیک پذیرفته شده است، می خواهد دوباره تدریس را از سر بگیرد و کلاس هایش را به شکل آنلاین برگزار کند.

او درباره تجربه آموزش می گوید: در این مدت فهمیدم کسانی که با میل خودشان برای حفظ مراجعه می کنند، پیشرفت خیلی بهتری دارند. اما بعضی والدین فرزندانشان را به اجبار ثبت نام می کنند و بچه ها فقط برای گذران وقت می آیند. به همین دلیل بارها با خانواده ها صحبت کرده ام که اجازه دهند فرزندشان خودش انتخاب کند تا حفظ برای خدا باشد، نه اجبار.

برای علی، حافظ بودن فقط دانستن آیات نیست، بلکه مسئولیت است. او می گوید: حافظ قرآن بودن یعنی رفتار و سبک زندگی ات با گفته های قرآن هماهنگ باشد. مردم نیز از ما همین انتظار را دارند. یکی از مسئولیت های من این است که خودم عامل به آیات قرآن باشم.

هرچه را دارد، از برکت قرآن و لطف خداوند می داند: به خاطر حافظ بودنم در مدرسه راهنمایی و دبیرستان نمونه دولتی درس خواندم و همین موضوع مسیر تحصیلی ام را هموار کرد. قرآن باعث شد حافظه و تمرکز بهتری پیدا کنم و بتوانم جزو شاگردان موفق رشته ریاضی فیزیک باشم.

سمیرا منشادی از دوران کودکی، زمانی که به مهدالرضا^(ع) می رفت، به صورت جسته گریخته حفظ قرآن را آغاز کرد و وقتی ده ساله بود، این مسیر را به شکل جدی پی گرفت.

علی در دوران تحصیل در مسابقه های مختلف قرآنی شرکت کرد و بارها موفق شد مقام های اول تا سوم آموزش و پرورش مشهد و آستان را کسب کند. همچنین سال ۱۳۹۹ در مسابقات حفظ بیست جزء قرآن که از سوی سازمان دادگستری برگزار شد، مقام نخست آستان را به دست آورد.

علی یعقوبی، نوجوان هجده ساله محله قائم (عج)، امسال در کنکور شرکت کرده و در رشته مهندسی مکانیک دانشگاه فردوسی قبول شده است؛ مهندسی که حالا حافظ کل قرآن هم هست.

باعث می شود بچه ها از مسجد دور نمانند.»

او ادامه می دهد: راستش آن روزها شصت درصد برای بازی می رفتم و چهل درصد برای حفظ! حفظ و تثبیت قرآن کار سختی است. بچه هایی که در آن سن به حفظ می پردازند، از بسیاری تفریحات هم سن و سال هایشان می گذرند. باید روزی دست کم چهار ساعت برای حفظ و مرور وقت بگذارند. با این حال، خوش اخلاقی و شوخ طبعی استادم باعث شد هیچ وقت از کلاس هادل زده نشوم.

حفظ قرآن برای خودم، نه برای دیگران

سال سوم حفظ اتفاقی افتاد که مسیر علی را برای مدتی تغییر داد؛ تا جزء ۲۷

جلسه قرآن پدر بزرگ

همه چیز از جلسه های قرآنی خانوادگی که پدر بزرگش، محمد یعقوبی، بانی آن بود، آغاز و به حفظ قرآن در مهدالرضا^(ع) کشیده شد. همین آموزه ها باعث شد پیش از ورود به مدرسه، جزء سی قرآن را حفظ کند. علی می گوید: آموزش های قرآنی مهدالرضا^(ع) سبب شده بود بتوانم قرآن را خوب بخوانم. به همین دلیل در دوره قرآن خانوادگی که به نام محبان جواد^(ع) برگزار می شد، هربار که قرآن تلاوت می کردم، پدر بزرگ و عموها هم تشویق می کردند و گاهی برای هدیه های کوچکی می خریدند. همین تشویق ها باعث می شد بیشتر تلاش کنم. در مدرسه نیز از اینکه بهتر از بقیه بچه ها قرآن می خواندم، اعتماد به نفس پیدا می کردم.

تأثیر عمیق یک دوست

او هیچ وقت به حفظ کل قرآن فکر نمی کرد، اما تأثیر یک دوست، مسیرش را تغییر داد. دوستی اش با مصطفی عباسی که خانواده اش همگی حافظ قرآن بودند، تلنگری شد تا علی هم به فکر حفظ بیفتد. مصطفی او را تشویق کرد که علاوه بر روخوانی و روان خوانی برای حفظ قرآن اقدام کند. آن ها با هم در کلاس های روخوانی و روان خوانی مسجد ملاهاشم شرکت کردند و از همان زمان علی به طور جدی وارد مسیر حفظ شد. خاطره بعدی اش مربوط به سال ۹۵ است، وقتی در کلاس چهارم دبستان درس می خواند: «مادرم خادم حرم رضوی است. یک روز که از حرم برگشت، گفت آستان قدس طرحی به نام «حافظون» برگزار می کند که در سه سال می توان حافظ قرآن شد. با پیشنهاد او در آزمون این طرح شرکت کردم. بعد از قبولی، آستان قدس رضوی، مرا به مسجد حضرت ابوالفضل^(ع) در خیابان هویزه معرفی کرد تا در کلاس های حفظ آنجا شرکت کنم. این طرح به این شکل بود که افراد پذیرفته شده به نزدیک ترین مسجدی که طرح حافظون در آن اجرا می شد، معرفی می شدند.»

مهر استاد

کلاس حفظ با حضور ۱۰ پسر بچه پراثری تشکیل شد که همه قرار بود در سه سال آینده حافظ شوند. علی با خنده از آن روزها یاد می کند: «در زیرزمین مسجد فوتبال بازی می کردیم. گاهی هم خسارت هایی به مسجد می زدیم! استاد مان، غلامعلی مهربانی، همیشه با خوش رویی از مادر مقابل آن هایی که به شیطنت های ما انتقاد داشتند، حمایت می کرد. وقتی بعضی ها می گفتند مسجد جای بازی نیست، او می گفت همین بازی ها

